

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De Fontibus Doctrinae moralis. II. De praecipuis
ejusdem Fundamentis. III. De Peccatis. IV. De Legibus. V. De summario
dilectionis Praecepto. VI. De primo decalogi Praecepto. VII. De secundi
decalogi Praecepto

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput III. Modi recensentur, quibus juramenti cessat obligatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53562](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53562)

CAPUT III.

*Modi recensentur, quibus juramenti
cessat obligatio.*

Contracta semel juramenti obligatio variis deficiere modis potest. Et quidem *Primo* simplici *cessatione*, dum videlicet 1. materia ex possibili in impossibilem, ex honesta in inhonestam, ex utili aut meliore in nocivam aut saltem inutilem ac indifferentem mutatur, 2. dum alter, cujus gratia juramentum promissorium fecisti, sua adimplere promissa renuit, vel sponte totum remittit.

Secundo. Irritatione facienda ab eo, cui jurans, vel materia jurata specialiter subjicitur. Sic pater filiorum, mariti uxorum, Dominus famulorum, Episcopus suorum Clericorum, & Superior Religiosorum irritare juramenta valent, si hæc circa res suæ potestati subjeetas fuerint facta; isthæc enim conditio, *si pater, maritus, Superior &c. consenserit*, in ejusmodi juramentis, ut licita, ac justa sint, saltem implicite involvitur; unde ante horum consensum valida, non tamen firma, sed irritabilia sunt.

Tertio. Dispensatione quam gravi ex causa Papa, vel Episcopus (nisi votum Papæ reservatum juramento sit adnexum) concedere potest. Causæ ob quam concedi dispensatio solet, sunt metus gravis, dolosa inductio, gravis damnificatio

catio &c. aut prudens de juramento, vel ejus materia dubium (a).

Quarto. *Commutatione* dum nempe rationabili ex causa juramenti materiae hic & nunc nimis difficili Superior tamquam Dei vices agens aliam substituit, idque Papæ præprimis competit, & iis, quibus ille committit. At si juramentum in favorem tertii sit factum, & ab eo acceptatum, neque a Papa commutari potest, qui nemini vult obesse. Tres tamen fieri exceptiones possunt. 1. Juramentum commutari potest ob justam tertii pœnam, ut Papa solet, qui ab juramento in favorem excommunicati factum absolvit (15. Quæst. 8. can. *Nos Sanctorum.* & can. *Nos juratos.*). 2. Si juramentum vi, metu aut dolo sit extortum, ne extorquens commodum sua ex iniquitate hauriat in aliud commutari potest. 3. Si bonum commune cum tertii privato concurrat; quia huic illud præferendum est. Unde si cuidam resignare Beneficium sub juramento promisisti, alium magis dignum in commune Ecclesiæ bonum præferre

Episco-

(a) Dispensatio in juramentis fieri potest a Superioribus, qui *ordinariam* in votis dispensandi potestatem habent, quales sunt Episcopi, non autem ab iis, qui *delegata* tantum in votis dispensandi potestate gaudent, quales juxta quosdam Doctores sunt Religiosi mendicantes. Nam juxta stylum Curiae romanæ privilegium dispensandi in votis distinguitur a privilegio dispensandi in juramentis. Ita Antoine pro se citans Navarrum Azorium, Lessium &c.

Episcopus potest. Hæ ipsæ exceptiones in dispensatione valent.

Juramentum quod nullo ex recensitis, modo solvitur, omnino servari debet; unde nædum qui falsum jurat, sed & qui postmodum contra juratam fidem agit, perjurus est, illisque ab Apostolo accensetur, qui exclusi a Regno manent (*Gal. 5.*).

SECTIO II.

DE

VOTO.

CAPUT I.

Voti definitio, & divisio traditur.

Votum est voluntaria Deo facta de bono meliori promissio. Dicitur promissio, quia sola deliberatio non est votum. Dicitur voluntaria, quia vis, & timor abesse debent; & voluntas requiritur, ut bonum faciamus, & Deo sumus obstricti, sicut requiritur, ut malum fiat, & dæmoni obstringamur (a). Deo faciendū est

(a) Ad voti valorem *Jure naturali* ea plena, que ad grave peccatum sufficit, advertentia requiritur: *Jure positivo* perfecta adhuc libertas existitur. Hinc qui ex gravi metu, quem causa libe-